

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (Islamic Republic of Pakistan)

เมืองหลวง กรุงอิสลามาบัด

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 70 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 796,095 ตร.กม.

อาณาเขต พรมแดนทางบกกระยะทาง 7,257 กม. และพรมแดนทางทะเลติดกับทะเลอาหรับระยะทาง 1,046 กม.

ทิศเหนือ ติดกับจีน (438 กม.)

ทิศใต้ ติดกับทะเลอาหรับ (1,046 กม.)

ทิศตะวันออก ติดกับอินเดีย (3,190 กม.)

ทิศตะวันตก ติดกับอิหร่าน (959 กม.) และอัฟกานิสถาน (2,670 กม.)

ภูมิประเทศ ทางเหนือและทางตะวันตกเป็นที่ราบสูง ส่วนทางตะวันออกและทางใต้เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม ปากีสถานมียอดเขาสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก คือ K2 หรือยอดเขา Godwin Austen (8,611 ม.)

ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง หนาวจัดในภาคเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ย 21-23.5 องศาเซลเซียส มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว ระหว่าง พ.ย.-มี.ค. อุณหภูมิต่ำสุด 5 องศาเซลเซียส อากาศหนาวเย็นที่สุดใน ธ.ค. และ ม.ค. เดือนที่แห้งแล้งที่สุดคือ พ.ย. ฤดูร้อน ระหว่าง เม.ย.-ก.ค. อุณหภูมิสูงสุดใน มิ.ย. สูงถึง 45 องศาเซลเซียส ฤดูฝน ระหว่าง ก.ค.-ก.ย. ฝนตกมากที่สุดใน ก.ค. ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 489 มม.ต่อปี ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย ได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง และแผ่นดินไหว

ประชากร 252,428,978 คน (ต.ค.2567) ประกอบด้วย เชื้อสายปัญจาบ 44.7% ปชตุนหรือปาทาน 15.4% สินธี 14.1% Saraiki (แตกแขนงมาจากปัญจาบ) 8.4% โมฮาจี้ร์ 7.6% บาโลช 3.6% และอื่น ๆ 6.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 34.82% วัยรุ่นถึงกลางคน (15-64 ปี) 60.83% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.35% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 67.79 ปี ชาย 66.8 ปี หญิง 68.9 ปี อัตราการเกิด 26.01 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.94 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.91%

ศาสนา อิสลาม 96.5% (ซุนนี 85-90% ชีอะฮ์ 10-15%) ที่เหลือ ได้แก่ ฮินดู คริสต์ ซิกข์ และพุทธ

ภาษา ภาษาอูรดูเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่นตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ปัญจาบ 38.8% สินธี 14.6% ปสต์โต 18.2% บาโลจ 3% และภาษาถิ่นอื่น ๆ 2.4%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 58% ชาย 69.3% และหญิง 46.5% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ มีมหาวิทยาลัยประมาณ 130 แห่ง เป็นของรัฐบาล 71 แห่ง และเอกชน 59 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา 730 แห่ง แบ่งระดับการศึกษาเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

มีโรงเรียนสอนศาสนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนที่มีฐานะยากจน เนื่องจากผู้เรียนไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ทั้งค่าเล่าเรียน ที่พัก และค่าอาหาร อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสอนศาสนาหลายแห่งมักถูกโจมตีว่า เป็นแหล่งจัดหาสมาชิกใหม่ของกลุ่มก่อการร้าย

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นส่วนหนึ่งของอินเดียก่อนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร ต่อมาได้ประกาศเอกราชแบ่งแยกดินแดนออกจากอินเดียเมื่อ 14 ส.ค.2490 ในช่วงแรก ปากีสถานมีพื้นที่ทั้งทางฝั่งตะวันตกและตะวันออกของอินเดีย จนกระทั่งปี 2514 เกิดสงครามกลางเมืองในพื้นที่ปากีสถานตะวันออก จนนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศและจัดตั้งเป็นบังกลาเทศในปัจจุบัน

วันชาติ 23 มี.ค. (วันประกาศสาธารณรัฐ 23 มี.ค.2499)

การเมือง ปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการบริหารเป็น 4 แคว้น ได้แก่ แคว้นบาลูจิสถาน แคว้นปัญจาบ แคว้นสินธ์ และ แคว้นไคเบอร์-ปัคตูนควา ส่วนพื้นที่ชนเผ่า แบ่งเป็น 7 เขต ได้แก่ Bajaur, Mohmand, Khyber, Orakzai, Kurram, North Waziristan และ South Waziristan รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นไคเบอร์-ปัคตูนควา นอกจากนี้ พื้นที่แคชเมียร์ส่วนที่ปากีสถานครอบครอง แบ่งเขตบริหารเป็น 2 เขต ได้แก่ Azad Kashmir และ Gilgit-Baltistan

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้นำทางพิธีการ มาจากการสรรหาโดยสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาแห่งรัฐ มีวาระ 5 ปี ทำหน้าที่แต่งตั้ง ครม. โดยผ่านความเห็นชอบจาก นรม. ส่วน นรม. เป็นผู้บริหารประเทศ มาจากการสรรหาของสมาชิกสภาแห่งรัฐ ปัจจุบัน นายอาริฟ-อูร์-เราะฮ์มาน อัลวี เป็นประธานาธิบดี ส่วน นรม.เป็นผู้นำฝ่ายบริหาร โดยเป็นหัวหน้าหรือผู้แทนของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดย นรม.คนปัจจุบัน คือ นาย Anwaarul Haq Kakar สมาชิกวุฒิสภาจากแคว้นบาลูจิสถาน (สังกัดพรรค Balochistan Awami Party-BAP) ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง นรม.รักษาการ เมื่อ 12 ส.ค.2566 และได้เข้าพิธีสาบานตนเมื่อ 14 ส.ค.2566 เพื่อเตรียมจัดการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในห้วงต้นปี 2567 ภายหลังจาก นรม.Shehbaz Sharif ประกาศยุบสภาเมื่อ 9 ส.ค.2566

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นระบบ 2 สภา ได้แก่ 1) วุฒิสภา มีสมาชิก 104 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงและโดยอ้อม วาระ 6 ปี โดยจะมีการเลือกสมาชิกวุฒิสภาใหม่ครั้งหนึ่งทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิก 342 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 272 คน (สำรองสำหรับสตรี 60 คน และผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม 10 คน) วาระ 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ระบบศาล ประกอบด้วย ศาลสูงสุด ศาลอิสลาม ศาลสูง (มีในทุกรัฐและที่อิสลามาบัด) ศาลท้องถิ่นและศาลเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ศาลคดีการฉ้อราษฎร์บังหลวง ศาลคดีอาชญากรรม และศาลคดีการก่อการร้าย ศาลอิสลามมีอำนาจในการวินิจฉัยและตัดสินว่ากฎหมายใดขัดกับหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งผลของการตัดสินดังกล่าวจะผูกพันให้รัฐบาลต้องปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้อง

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) Pakistan Muslim League-Nawaz (PML-N) เป็นพรรครัฐบาลปัจจุบัน 2) Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) พรรคฝ่ายค้าน 3) Pakistan People's Party (PPP) 4) Muttahida Qaumi Movement (MQM) หรือ United National Movement 5) Pakistan Muslim League Quaid-i Azam (PML-Q) 6) Jamist-i Ulema-i Islam Fazl-urRehman (JUI-F) และ 7) Awami National Party (ANP)

เศรษฐกิจ ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 สงครามรัสเซีย-ยูเครน และอุทกภัยครั้งร้ายแรง ทำให้ปากีสถานจำเป็นต้องกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ก่อนการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ปากีสถานเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก

และมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง ระบบสาธารณสุข โภค โทรมนาคมน ที่อยู่อาศัย ท่าเรือ และสนามบินในปากีสถานขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการผลิตไฟฟ้า ที่ไม่เพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนี้ ปัญหาการเมือง ปัญหาความไม่สงบจากการก่อการร้าย และภัยธรรมชาติยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ส่งผลให้ปากีสถานยังอยู่ในบัญชี รายชื่อประเทศกำลังพัฒนา โดยประชากรมีรายได้ต่ำและว่างงานในอัตราที่สูง

ปีงบประมาณ 1 ก.ค.-30 มิ.ย.

สกุลเงิน หน่วยสกุลเงิน : รูปีปากีสถาน (Pakistani Rupee/PKR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 277.70 รูปีปากีสถาน

อัตราแลกเปลี่ยนต่บาท : 1 บาท : 8.36 รูปีปากีสถาน (ต.ค.2567)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 347,170 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,600 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 82,660,000 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 8.0%

อัตราเงินเฟ้อ : 6.9%

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวสาลี ฝ้าย ข้าว อ้อย ข้าวโพด

ผลผลิตอุตสาหกรรม : อาหาร ยาสูบ สิ่งทอ เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์แร่ที่ไม่ใช่โลหะ ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์ ยารักษาโรค เหล็กและเหล็กกล้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์

ดุลบัญชีเดินสะพัด : เกินดุล 75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 13,160 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 28,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ข้าว มะม่วง ส้ม ฝ้าย เครื่องมือผ่าตัด เครื่องหนัง เฟอร์นิเจอร์ อาหารทะเล เครื่องกีฬา เคมีภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรม และพรม

ประเทศคู่ค้า : สหรัฐฯ เยอรมนี จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหราชอาณาจักร

มูลค่าการนำเข้า : 41,160 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า เหล็ก เหล็กกล้า ยา และอุปกรณ์เกี่ยวกับการขนส่งน้ำมัน

ประเทศคู่ค้า : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ อินโดนีเซีย ซาอุดีอาระเบีย และคูเวต

ทรัพยากรธรรมชาติ : ถ่านหิน เหล็ก ยูเรเนียม แร่เหล็ก โครไมต์ ไฟร์เคลย์ ยิปซัม หินปูน ทองแดง น้ำมันและ ก๊าซธรรมชาติ และทรายซิลิกา

การทหาร กองทัพอากาศมีกำลังพล 630,000 นาย แบ่งเป็น ทบ. ทอ. และ ทร. มีหน่วย National Command Authority ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารกำลังพล ควบคุมดูแลการพัฒนาวิศวะและองค์กรทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังสำรองอีก 150,000 นาย ประกอบด้วย หน่วยยามชายฝั่ง กองกำลังส่วนหน้า หน่วยป้องกันภัยทางทะเล หน่วยปฏิบัติการจู่โจม และหน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

ทบ. มีกำลังพล 550,000 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลักอย่างน้อย 2,496 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 1,605 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 4,472 กระบอก บ.รบ 102 เครื่อง และ ฮ. 278 เครื่อง

ทร. มีกำลังพล 30,000 นาย ในจำนวนนี้เป็นกองการบินทหารเรือ 2,000 นาย และนาวิกโยธิน 3,200 นาย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ เรือดำน้ำ 8 ลำ เรือฟริเกต 9 ลำ เรือตรวจการณ์ 17 ลำ และเรือลำเลียง 17 ลำ

ทอ. มีกำลังพล 50,000 นาย มีหน่วยป้องกันภัยทางอากาศ หน่วยจู่โจม หน่วยต่อต้านสงครามภาคพื้น หน่วยปฏิบัติการค้นหาและบรรเทาสาธารณภัย ยุทธโศปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.รบ 425 เครื่อง บ.ขับไล่ 190 เครื่อง และ บ.ลำเลียง 33 เครื่อง

นอกจากนี้ ยังมีคณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน (United Nations Military Observer Group in India and Pakistan-UNMOGIP) อีก 43 นาย จาก 10 ประเทศ (มีทหารไทย 4 นาย) และปากีสถานส่งกำลังพลกว่า 7,120 นาย เข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN)

งบประมาณทางทหาร 11,204 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) **ปัญหาการก่อการร้าย** โดยกลุ่มก่อการร้ายที่เป็นภัยคุกคามสำคัญ อาทิ กลุ่ม Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) ซึ่งต้องการแบ่งแยกดินแดนแคว้นโคเคอร์-ปัคตูนควา เพื่อปกครองตนเอง กลุ่ม Balochistan Liberation Army (BLA) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในแคว้น Balochistan ที่มุ่งก่อเหตุโจมตีรัฐบาลปากีสถาน และผลประโยชน์จีนในปากีสถาน เฉพาะอย่างยิ่งชาวจีนที่ทำงานในปากีสถาน เนื่องจากไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลปากีสถานร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับรัฐบาลจีน

2) **ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ** อาทิ การค้ายาเสพติด เฉพาะอย่างยิ่งเฮโรอีนที่มีแหล่งผลิตในอัฟกานิสถาน ปัญหาขบวนการลักลอบขนคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ ค่าแรงงาน และการจัดทำหนังสือเดินทางและเอกสารปลอม

3) **ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ** เกิดอุทกภัยครั้งร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของปากีสถาน เมื่อปี 2565 ครอบคลุมพื้นที่ 1 ใน 3 ของประเทศ ทำให้บ้านเรือนประชาชนมากกว่า 1 ล้านหลังคาเรือนได้รับความเสียหาย และมีผู้เสียชีวิต 1,739 คน สาเหตุสำคัญเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภูเขา น้ำแข็งละลาย และฝนตกหนักต่อเนื่อง

4) **ปัญหาการชุมนุมประท้วงทางการเมืองต่อต้านรัฐบาลของพรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) ที่ต้องการให้รัฐบาลปากีสถานปล่อยตัวนายอิมราน ข่าน อดีต นรม.ปากีสถาน และประธานพรรค PTI ที่ต้องโทษจำคุกข้อหาทุจริต โดยการชุมนุมทางการเมืองของพรรค PTI ในห้วงที่ผ่านมา มีผู้เข้าร่วมจำนวนมาก**

และทำให้เกิดการปะทะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจนทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงบ่อยครั้ง หลายครั้งเกิดความรุนแรงจนทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ปากีสถานเข้าร่วมในองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ที่สำคัญ 62 แห่ง เช่น ARF, ECO, IAEA, NAM, OIC, SAARC, SCO, UNESCO และ ASEAN (ในฐานะคู่เจรจา)

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปากีสถานมีเป้าหมายพัฒนาด้านนิวเคลียร์ อวกาศ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมชีวภาคและเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาด้านนิวเคลียร์ของปากีสถานมีความคืบหน้าอย่างมาก จากความร่วมมือกับจีนในการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งเป็นที่เคลือบแคลงของสหรัฐฯ และอินเดีย เนื่องจากเกรงว่า ปากีสถานจะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวพัฒนาเป็นอาวุธนิวเคลียร์ ทั้งนี้ มีการประเมินว่า ปากีสถานมีหัวรบนิวเคลียร์ประมาณ 100-120 ลูก

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 12 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติจินนาห์ ที่นครการาจี และท่าอากาศยานนานาชาติเบนาศีร์ บุตโต ที่กรุงอิสลามาบัด ฐานทัพอากาศมี 11 แห่ง สายการบินที่สำคัญ ได้แก่ Pakistan International Airlines, Airblue และ Shaheen Air International เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,881 กม. ถนนระยะทาง 263,942 กม. ท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือกวาดาร์ การาจี และกาซิม ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 3,104,415 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 136,489,014 เลขหมาย (ปี 2559) ผ่านระบบ GSM GPRS EDGE รหัสโทรศัพท์ +92 รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .pk จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 44,608,065 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีเฟซบุ๊ก 27,000,000 บัญชี (ปี 2560) เว็บไซต์การท่องเที่ยว คือ <http://www.tourism.gov.pk>

การเดินทาง สายการบินไทยให้บริการเที่ยวบินตรงไปปากีสถาน 3 เส้นทาง ได้แก่ อิสลามาบัด ลฮอร์ และการาจี รวม 17 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และสายการบินอื่น ได้แก่ สายการบิน Pakistan International Airlines (PIA) ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของปากีสถาน และแอร์อินเดีย ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชม. นักท่องเที่ยวไทยขอรับการตรวจลงตรา เพื่อเดินทางไปยังปากีสถานได้ที่ สอท.ปากีสถาน ณ กรุงเทพฯ สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในปากีสถานได้เป็นเวลา 30 วัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

การชุมนุมประท้วงของสมาชิกและผู้สนับสนุนพรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลปากีสถานปล่อยตัวนายอิมราน ข่าน ประธานพรรค PTI และอดีต นรม.ปากีสถาน ออกจากเรือนจำ หลังจากต้องโทษในข้อหาทุจริต ซึ่งการชุมนุมของพรรค PTI ในห้วงที่ผ่านมาเกิดการปะทะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจบ่อยครั้งจนทำให้มีผู้เสียชีวิต ทั้งนี้ พรรค PTI มีจำนวน สส.มากที่สุดในรัฐสภา แต่ไม่สามารถ

จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศได้ เนื่องจากพรรค Pakistan Muslim League-Nawaz (PML-N) ซึ่งได้คะแนนเสียงเป็นอันดับ 2 จับขั้วกับพรรค Pakistan People's Party (PPP) ซึ่งได้คะแนนอันดับ 3 จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ โดยมีนาย Shehbaz Sharif ดำรงตำแหน่ง นรม. อีกครั้ง

การแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายในประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) ยังไม่มีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จ เนื่องจากสมาชิกกลุ่ม TTP มีศักยภาพในการก่อเหตุสูง ประกอบกับรัฐบาลปากีสถานยังไม่มีท่าทีที่ต้องการเจรจากับกลุ่ม TTP อีกครั้ง แต่ใช้วิธีกดดันรัฐบาลตอลิบานให้ยับยั้งการก่อเหตุของสมาชิกกลุ่ม TTP ซึ่งก่อเหตุโจมตีผลประโยชน์ของรัฐบาลปากีสถานอย่างต่อเนื่องในห้วงที่ผ่านมา นอกจากนี้ ปากีสถานยังเสี่ยงจะเผชิญภัยคุกคามการก่อการร้ายจากกลุ่มแบ่งแยกดินแดน Balochistan Liberation Army (BLA) และ Balochistan Liberation Front (BLF) ในแคว้น Balochistan ที่ต่อต้านโครงการระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor-CPEC) รวมทั้งเครือข่ายของกลุ่ม Islamic State Khorasan Province (ISKP) ในปากีสถานที่มุ่งเป้าก่อเหตุต่อมุสลิมชีอะฮ์

ด้านต่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของปากีสถานมุ่งเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับทุกประเทศ โดยเน้นการให้ความสำคัญกับจีนในฐานะประเทศที่มีบทบาทสำคัญในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกผ่านการลงทุนร่วมกันในโครงการระเบียงเศรษฐกิจจีน-ปากีสถาน (China-Pakistan Economic Corridor-CPEC) ซึ่งสร้างความกังวลให้กับอินเดียและสหรัฐฯ ว่า อาจเป็นภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของอินเดียและสหรัฐฯ อย่างไรก็ดี ความสัมพันธ์ระหว่างปากีสถานกับอินเดียมีแนวโน้มดีขึ้นและอาจจะมีการเจรจาเรื่องความสัมพันธ์เฉพาะอย่างยิ่งการค้าชายแดน หลังจากพรรค PML-N บริหารประเทศ เนื่องจากในห้วงที่นาย Nawaz Sharif และนาย Shehbaz Sharif บริหารประเทศ ปากีสถานมีท่าทีแข็งกร้าวต่ออินเดียน้อยกว่ารัฐบาลพรรค PTI

ความสัมพันธ์ไทย-ปากีสถาน

ไทยและปากีสถานสถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 11 ต.ค.2494 ปัจจุบัน ไทยมี สอท. ณ อิสลามาบัด และ สกญ. ณ การาจี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลแคว้นสินธ์และแคว้นบาลูจิสถาน ไทยกับปากีสถานเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันมาอย่างยาวนาน โดยไทยสนับสนุนปากีสถานในการปรับสถานะเป็นประเทศคู่เจรจาเต็มรูปแบบของอาเซียน ส่วนปากีสถานเคยช่วยคัดค้านไม่ให้นำปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยเข้าสู่ที่ประชุมองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation-OIC) ทำให้ปัญหาดังกล่าวยังไม่ถูกยกระดับเป็นปัญหาสากล รวมทั้งไม่เคยแสดงความคิดเห็นเชิงลบต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาลจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย นอกเหนือจากกรอบของ OIC

ความสัมพันธ์ในเชิงการค้า ปากีสถานให้ความสำคัญกับไทยตามยุทธศาสตร์มองตะวันออก (Look East Policy) เพื่อลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ส่วนไทยให้ความสำคัญกับปากีสถานในฐานะตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและมีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก โดยเมื่อ ม.ค.-ก.ย.2567 การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 31,085.08 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 16,019.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ไทยส่งออกไปปากีสถานมูลค่า 23,552.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากปากีสถานมูลค่า 7,532.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) สินค้าส่งออกจากไทยไปปากีสถาน ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ

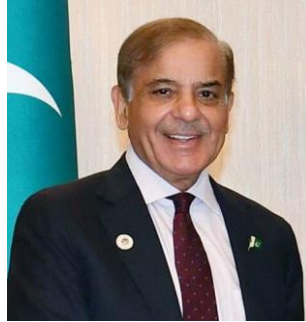
เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากปากีสถาน ได้แก่ น้ำมันดิบ สัตว์น้ำและอาหารทะเลแช่แข็ง พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าผืน เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลม และสุรา

ไทยกับปากีสถานมีเป้าหมายจะลดอุปสรรคด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ทั้งเชิงนโยบาย ด้านการผลักดันให้เกิดความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) ไทย-ปากีสถาน และการขยาย เครือข่ายเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจระหว่างภาคเอกชน ๒ ฝ่ายให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการเจรจา FTA ระหว่างไทยกับปากีสถานยังไม่แล้วเสร็จ แต่ทั้งสองฝ่ายคาดหวังว่า จะสามารถเจรจาสำเร็จในปี 2567

ความสัมพันธ์ด้านการลงทุน ปัจจุบันมีหลายภาคธุรกิจที่เข้าไปลงทุนในปากีสถาน ได้แก่ บริษัท ไทยยูริเทค เคมีคอล อินดัสตรีล และบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ (ซี.พี. ปากีสถาน) นอกจากนี้ ยังมีบริษัทที่ส่งออกไปยังปากีสถาน อาทิ บริษัททมาลีสามพราน บริษัท ไทยซัมมิท ออโตพาร์ท และบริษัทซัมมิท ฟุตแวร์ (รองเท้าตรา Aerosoft) ขณะเดียวกัน มีนักลงทุนปากีสถานได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (The Board of Investment of Thailand-BOI) จำนวน 4 ราย ในสาขาการผลิตเส้นใย ประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ และพรม

ปัจจุบัน มีคนไทยในปากีสถานประมาณ 1,198 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่สมรสกับชาวปากีสถาน 663 คน และนักศึกษาไทยในปากีสถาน 453 คน กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย และในโรงเรียนสอน ศาสนา ทั้งยังมีการจัดตั้งสมาคมนักเรียนไทยในปากีสถาน และมีแนวโน้มว่าคนไทยให้ความสนใจจะไปศึกษาต่อ ในปากีสถานเพิ่มขึ้น

ข้อตกลงระหว่างไทยกับปากีสถาน ที่สำคัญได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (ปี 2499) พิธีสารแก้ไขสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (ปี 2501) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี เก็บจากเงินได้ (ปี 2523) ความตกลงทางการค้า (ปี 2527) ความตกลงทางวัฒนธรรม (ปี 2534) บันทึก ความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง BOI ไทย-ปากีสถาน (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยเรื่องการค้าการลงทุน (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจ ว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย และอาชญากรรมเฉพาะเรื่องอื่น ๆ (ปี 2547) พิธีสารว่าด้วยการปรึกษาและความร่วมมือระหว่างกระทรวง การต่างประเทศไทยกับปากีสถาน (ปี 2547) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการโอนตัวผู้กระทำความผิด และการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ปี 2550) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตรา สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้ง คณะกรรมการร่วมด้านการค้าระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้ง สภาธุรกิจร่วมระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556)

นาย Mohammad Shehbaz Sharif

ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรี
เกิด	21 ก.ย.2494 (อายุ 74 ปี/ปี 2568) ที่เมืองลาฮอร์ แคว้นปัญจาบ มีพี่น้อง 2 คน คือ นาย Nawaz Sharif อดีต นรม.ปากีสถาน และนาย Abbas Sharif นักการเมืองและนักธุรกิจ
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
การศึกษา	- ปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย Government College University Lahore (GCUL)
สถานภาพทางครอบครัว	
ปี 2516	- สมรสครั้งแรกกับนาง Begum Nusrat Shahbaz
ปี 2536	- สมรสครั้งที่ 2 กับนาง Aaliya Honey
ปี 2536	- สมรสครั้งที่ 3 กับนาง Nilofer Khosa
ปี 2546	- สมรสครั้งที่ 4 กับนาง Tehmina Durrani
ปี 2555	- สมรสครั้งที่ 5 กับนาง Kalsoom Hai - มีบุตรชาย 2 คน และบุตรสาว 3 คน
พรรคการเมืองที่สังกัด	- พรรค Pakistan Muslim League-N (PML-N)
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2531	- สมาชิกสภาแคว้นปัญจาบครั้งแรกในการเลือกตั้งทั่วไป
ปี 2533	- สมาชิกสภาแคว้นปัญจาบครั้งที่ 2 และ สส.สมัยแรก ในการเลือกตั้งทั่วไป

- ปี 2536 - สมาชิกสภาแคว้นปัญจาบครั้งที่ 3 ในการเลือกตั้งทั่วไป
- ปี 2540 - ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมุขมนตรีแคว้นปัญจาบครั้งแรก
- ปี 2551 - ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมุขมนตรีรัฐปัญจาบครั้งที่ 2
- ปี 2556 - ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมุขมนตรีรัฐปัญจาบครั้งที่ 3
- 11 เม.ย.2565 - ได้รับคัดเลือกจากรัฐสภาให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ปากีสถาน
- 4 มี.ค.2567 - ได้รับคัดเลือกจากรัฐสภาให้ดำรงตำแหน่ง นรม. หลังจากพรรค PML-N ซึ่งได้จำนวน สส.มากเป็นอันดับ 2 ร่วมกับพรรค PPP ซึ่งมีจำนวน ส.ส. มากเป็นอันดับ 3 จัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ

ข้อมูลอื่นที่น่าสนใจ

- เคยถูกศาลต่อต้านการก่อการร้ายออกหมายจับคดีสั่งการให้ตำรวจวิสามัญผู้ต้องสงสัยกระทำความผิดกฎหมายเมื่อปี 2541 ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งมุขมนตรีรัฐปัญจาบ เนื่องจากไม่ได้ไปรับฟังข้อกล่าวหาของศาล ขณะเดินทางไปซาอุดีอาระเบีย แต่พยายามเดินทางเข้าปากีสถาน เพื่อยื่นอุทธรณ์ในปี 2547 แต่ถูกเนรเทศกลับซาอุดีอาระเบีย อย่างไรก็ตาม ศาลได้อนุญาตให้เดินทางกลับปากีสถานเมื่อ ส.ค.2550 เพื่อต่อสู้คดีและศาลต่อต้านการก่อการร้ายมีคำตัดสินยกฟ้องเมื่อปี 2551
- เคยถูกคณะทำงานสืบสวน (Joint investigation team-JIT) เรียกไปให้ปากคำเป็นเวลา 3 ชั่วโมง กรณี Panama Papers เมื่อปี 2560
- ปรากฏข่าวสารว่าเคยสนับสนุนนาง Reham Khan อดีตภรรยานายอิมราน خان ตีพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวและชีวิตการสมรสกับนายอิมราน خان เมื่อปี 2561 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการเลือกตั้งทั่วไป ทำให้เกิดการวิจารณ์ว่าเป็นการทำลายภาพลักษณ์ของนายอิมราน خان และหวังผลต่อการเลือกตั้ง
- เคยถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมทุจริตระหว่างดำรงตำแหน่งมุขมนตรีแคว้นปัญจาบ เมื่อปี 2562 เนื่องจากยกเลิกสัญญาจ้างบริษัทที่ชนะการประมูลงานก่อสร้างที่พัก (Ashiana Iqbal Housing) และให้บริษัทใกล้ชิดเป็นผู้ดำเนินโครงการแทน
- เคยถูกจับข้อหาผิดกฎหมายฟอกเงินจำนวนประมาณ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐระหว่างปี 2551-2561 ผ่านบัญชีธนาคาร 28 บัญชี เมื่อปี 2563 พร้อมกับนาย Hamza Shehbaz Sharif บุตรชาย แต่ศาลมีคำตัดสินว่าไม่มีความผิดเมื่อ 12 ต.ค.2565

คณะรัฐมนตรีปากีสถาน

ประธานาธิบดี

นรม.

รอง นรม./รมว.กต.

รมว.พาณิชย์

รมว.กห./อุตสาหกรรมทางทหารและการบิน

รมว.กิจการเศรษฐกิจ/สถานประกอบการ

รมว.คลัง/การจัดเก็บรายได้

รมว.ที่อยู่อาศัยและการทำงาน

รมว.อุตสาหกรรมและการผลิต/

ความมั่นคงด้านอาหารและการวิจัยแห่งชาติ

รมว.ข้อมูลและการออกอากาศ/มรดกและวัฒนธรรมแห่งชาติ

รมว.มท. และการควบคุมยาเสพติด

รมว.กฎหมายและยุติธรรม/สิทธิมนุษยชนและกิจการรัฐสภา

รมว.กิจการทางทะเล

รมว.พัฒนาแรงงานในต่างประเทศ/กิจการศาสนา

รมว.ปิโตรเลียม/ทรัพยากรน้ำ

รมว.วางแผน พัฒนา และความคิดริเริ่มพิเศษ

รมว.พลังงาน

รมว.การแปรรูป/คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและการสื่อสาร

รมว.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/การศึกษาของรัฐบาลกลาง

และการฝึกอบรมวิชาชีพ

รมว.แห่งรัฐและภูมิภาคชายแดน/มรดกและวัฒนธรรมแห่งชาติ

Asif Ali Zardari

Muhammad Shehbaz Sharif

Mohammad Ishaq Dar

Jam Kamal Khan

Kawaja Muhammad Asif

Ahad khan Cheema

Muhammad Aurangzeb

Riaz Hussain Pirzada

Rana Tanveer Hussain

Attaullah Tarar

Syed Mohsin Raza Naqvi

Azam Nazeer Tarar

Qaiser Ahmed Sheikh

Chaudhry Salik Hussain

Musadik Masood Malik

Ahsan Iqbal Chaudry

Sardar Awais Ahmad Khan Leghari

Abdul Aleem Khan

Dr.Khalid Maqbool Siddiqui

Amir Muqam

(ต.ค.2567)